

'In liefde bloeiende'-

I Korinte 1, 23

...De Joden vragen om wonderen en de Grieken zoeken naar wijsheid

maar wij verkondigen een gekruisigde Christus - voor Joden een steen des aanstoots en voor heidenen een dwaasheid...

Rond 1517-1518 ontstond in Amsterdam 'De Eglentier'. Dat was een Rederijkerskamer: een genootschap van amateurdichters en voordrachtskunstenaars, die bij elkaar kwamen om de welsprekendheid te beoefenen. Beroemde leden waren Coornhert, Hooft en Bredero.

Op de bladzijde hiernaast zien we de eerste afbeelding van de nieuwe beeldreeks *'In liefde bloeiende'*, voor het komend jaar van *Mondig en Bondig*. Het is een prent die vervaardigd is door Jacob Cornelisz. van Oostsanen (1472-1528). De prent maakt nu deel uit van de collectie van het Rijksmuseum in Amsterdam.

De verbeelding toont het blazoen van 'de Eglentier': een bloeiende wilde rozenstruik -een Eglantier- het symbool van zowel de aardse als de hemelse liefde.

De robuuste rozenstruik op deze prent, heeft de vorm van een kruis, met het lichaam van de lijdende Christus daarop afgebeeld. Het bijbehorende devies luidt: *'in liefde bloeiende'*, een rake woordspeling op 'bloeden' en 'bloeien'.

*Jezus is ons licht en leven!
Hij heeft, aan het kruis verheven
in den donk'ren lijdensnacht
trouw des Eeuw'gen wil volbracht.
Gansch bevrijd van doodsche banden
rust zijn geest in Vaders handen.
Hallelujah! Hallelujah!*

uit: Doopsgezinde Liedbundel, lied 162, vers 1

Kort en krachtig vat *'in liefde bloeiende'* de belijdenis samen, dat het bloed uit de wonden van Jezus de Christus is ontbloeid tot het heil van de mensheid. Zoals het op bijgaande afbeelding verbeeld wordt, is de

gehele DrieEenheid hierin betrokken. Eén in wezen, bloedt en bloeit de liefde van Vader, Geest en Zoon - tot bevrijding en heil van alle mensen.

Tegelijk verwoordt dit devies de opdracht aan mensen gegeven: in liefde -hoezeer die ons ook kan verwonden- komen we waarachtig tot bloei.